Μὴ δ' ἕτερον κεύθηις κραδίηι νόον ἄλλ' ἀγορεύων,
μηδ' ὡς πετροφυὴς πολύπους κατὰ χῶρον ἀμείβου.
πᾶσιν δ' ἁπλόος ἴσθι, τὰ δ' ἐκ ψυχῆς ἀγόρευε.
Ὅστις ἑκὼν ἀδικεῖ, κακὸς ἀνήρ· ἢν δ' ὑπ' ἀνάγκης,
οὐκ ἐρέω τὸ τέλος. βουλὴ δ' εὐθύνεθ' ἑκάστου.
Μὴ γαυροῦ σοφίηι μήτ' ἀλκῆι μήτ' ἐνὶ πλούτωι·
εἷς θεός ἐστι σοφὸς δυνατός θ' ἅμα καὶ πολύολβος.
Μὴ δὲ παροιχομένοισι κακοῖς τρύχου τεὸν ἦπαρ·
οὐκέτι γὰρ δύναται τὸ τετυγμένον εἶναι ἄτυκτον.
Μὴ προπετὴς ἐς χεῖρα, χαλίνου δ' ἄγριον ὀργήν·
πολλάκι γὰρ πλήξας ἀέκων φόνον ἐξετέλεσσεν.
Ἔστω κοινὰ πάθη· μηδὲν μέγα μηδ' ὑπέροπλον.
οὐκ ἀγαθὸν πλεονάζον ἔφυ θνητοῖσιν ὄνειαρ·

SLUB Wir führen Wissen. http://digital.slub-dresden.de/id40454875X/106 UNIVERSITÄT LEIPZIG